

Народився 18 листопада 1933 р. у с. Нижнє Синьовидне Сколівського району Львівської області. Протягом 1951–1954 рр. навчався у Дрогобицькому нафтовому технікумі, де отримав диплом із відзнакою та кваліфікацію техника з буріння. У 1959 р. із відзнакою закінчив нафтопромисловий факультет ЛПІ за фахом «Розробка нафтових і газових родовищ».

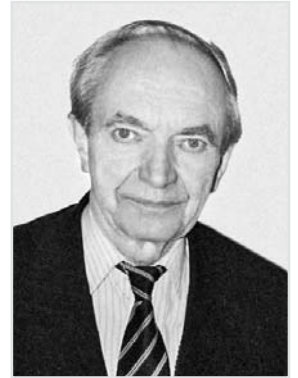
Свою трудову діяльність Ігор Еліяшевський почав у науково-дослідному та проектному інституті «ПівденНДіпрогаз» (м. Донецьк), де пройшов шлях інженера, старшого інженера, провідного інженера. Брав участь у розробці проектів облаштування газових родовищ Полтавщини.

З 1962 р. працює в Дрогобицькому нафтовому технікумі: спочатку був викладачем спеціальних дисциплін, головою циклової комісії, а з 1970 р. — завідувач денного відділення різних спеціальностей.

Викладав дисципліни «Буріння», «Видобуток нафти і газу», розробив методики для курсового і дипломного проектування за напрямом «Буріння», методичні праці «Роль керівника групи в прищепленні любові до спеціальності», «Щоденник індивідуального наставника студента». Ігор Васильович — співавтор комплексної системи управління якістю підготовки спеціалістів у середніх спеціальних навчальних закладах, розробник навчальних планів зі спеціальних предметів для буровиків.

Має 27 друкованих праць, серед яких — підручник «Технологія видобутку нафти і газу», виданий російською і перевиданий угорською мовою, посібник «Типові задачі і розрахунки в бурінні». Ці книги використовуються у навчальному процесі багатьох українських та російських технікумах нафтового і геологорозвідувального профілів.

Був головою Ради Міннафтопрому з наукової організації педагогічної праці, головою науково-технічного товариства

Еліяшевський Ігор Васильович

Гірничий інженер,
член-кореспондент УНГА,
викладач-методист

технікуму, головою ради індивідуальних наставників технікуму, членом ради зв'язку з виробничниками. Він заснував музей історії технікуму, брав участь у діяльності конкурсних комісій та комісії Міннафтопрому з комплексної перевірки роботи нафтових технікумів.

І. В. Еліяшевський — член президії Товариства української інтелігенції м. Дрогобич, товариства «Просвіта».

Нагороджений почесною грамотою Міністерства нафтової промисловості, грамотами Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти УРСР, Міністерства палива й енергетики України, оргкомітету республіканського фестивалю самодіяльного мистецтва УРСР (за участь у хорі «Бескиди»), знаком «100 років нафтової промисловості», медаллю «Ветеран праці», іншими галузевими відзнаками. Йому присвоєно звання «Відмінник нафтовидобувної промисловості СРСР», «Почесний працівник ДК «Укргазвидобування», «Відмінник освіти України».

Народився 13 грудня 1949 р. у с. Караван Нововодолазького району Харківської області. У 1969 р. вступив до Харківського державного університету, протягом 1972–1976 рр. навчався в ІФНГу (спеціальність «Пошук та розвідка родовищ нафти і газу»).

З 1969 р. М. І. Євдошук працював в УкрНДІгазі, а в 1982 р. став головним геологом об'єднання «Харківтрансгаз».

Протягом 1995–1997 рр. обіймав посади начальника управління геологорозвідувальних робіт та розробки родовищ нафти і газу Держнафтогазпрому України, а впродовж 1997–2000 рр. — заступника голови Держкомгеології України.

З 2000 до 2005 р. Микола Іванович був заступником директора — директором департаменту нафтогазової та нафтопереробної промисловості Мінпаливенерго України, протягом 2000–2007 рр. очолював Центральну комісію з розробки нафтових і газових родовищ, яку організував у системі Мінпаливенерго України. В період 2005–2010 рр. працював директором УкрНДПІ «МАСМА», головним науковим співробітником Відділення морської геології та осадового рудоутворення НАН України, заступником міністра екології та природних ресурсів України. З 2010 р. — радник голови Держгеонадр України.

У 1988 р. М. І. Євдошук захистив кандидатську дисертацію «Геолого-промислові особливості створення підземних газосховищ у виснажених газових і нафтових родовищах», а в 1999 р. — докторську «Теоретичні основи ресурсозабезпечення нафтогазовидобутку за рахунок малорозмірних родовищ».

Головним напрямом його наукової діяльності є ресурсологія нафти і газу. На основі наукових розробок ученого були введені в експлуатацію Пролетарське ПСГ, нафтогазові родовища Східного нафтогазоносного регіону (Левенцівське, Богатойське, Личківське, Юлівське) зі складними геолого-геофізичними характеристиками. Підготував п'ять кандидатів геологічних наук —

Євдошук Микола Іванович

Доктор геологічних наук,
академік УНГА, фахівець у галузі
ресурсології вуглеводнів

провідних науковців школи «Ресурсологія вуглеводневої сировини».

М. І. Євдошук опублікував більше 160 наукових праць, є автором та співавтором 18 монографій. У 2001 р. започаткував серію наукових видань «Нафтогазоперспективні об'єкти України». Долучився до створення циклу праць «Наукове обґрунтування ресурсів і запасів нафтогазоперспективних об'єктів України».

З 2001 р. Микола Іванович — член Міжнародної асоціації нафтових інженерів-геологів. Є керівником відділення геології нафти і газу УНГА.

Нагороджений нагрудним знаком «Знак Пошани» ВА «Нафтохімік України», медалями ім. В. І. Лучицького, ім. Л. І. Лутугіна, знаком пошани «Шахтарська слава» III ст., почесними грамотами Кабінету Міністрів України, Держнафтогазпрому, Мінпаливенерго. Йому присвоєно звання «Почесний нафтопереробник ВА «Нафтохімік України», «Почесний розвідник надр» та «Заслужений діяч науки і техніки України». У 2009 р. М. І. Євдошук став лауреатом Державної премії України в галузі науки та техніки.